

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **Bc. L. R.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 1. srpna 2018 č. j. 34079/18/5100-31462-707633 a č. j. 34233/18/5100-31462-707633 a ze dne 2. srpna 2018 č. j. 34820/18/5100-31462-707633, v řízení o kasační stížnosti žalobce a T. R., proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. dubna 2021 č. j. 8 Af 28/2018 - 159,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost T. R. **s e o d m í t á .**
- II. Řízení o kasační stížnosti žalobce **s e z a s t a v u j e .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce spolu s T. R. (dále též „stěžovatelé“) podali dne 21. dubna 2021 kasační stížnosti proti v návěti uvedenému usnesení, jímž Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) odmítl žalobu stěžovatele proti dvěma ze tří v návěti uvedeným rozhodnutím žalovaného, nepřiznal mu osvobození od soudních poplatků a neustanovil mu zástupce. Společně s kasačními stížnostmi stěžovatelé požádali o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

I.

[2] Kasační stížnost stěžovatelky Nejvyšší správní soud odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť byla podána osobou zjevně neoprávněnou. Napadené usnesení městského soudu bylo adresováno výlučně stěžovateli a žaloba stěžovatelky byla už dříve v řízení u městského soudu odmítnuta usnesením ze dne 13. prosince 2018 č. j. 8 Af 28/2018 - 95 z důvodu její zjevné neoprávněnosti žalobu podat [rovněž dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. V návěti označená rozhodnutí žalovaného se totiž týkala pouze stěžovatele. Stěžovatelka tudíž není oprávněna v této věci podat kasační stížnost, jelikož nebyla ani účastníkem, ani osobou zúčastněnou na řízení u městského soudu (§ 102 s. ř. s.).

[3] Nejvyšší správní soud dodává, že o návrzích stěžovatelky na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce nerozhodoval, neboť by to bylo za uvedené procesní situace zbytečné a nevhodné.

II.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. května 2021 č. j. 6 Afs 124/2021 - 44 zamítl návrhy stěžovatele na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Zároveň jej daným usnesením vyzval k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci udělené advokátovi, případně k prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. K zaplacení soudního poplatku byla stěžovateli stanovena lhůta patnácti dnů.

[5] Uvedená výzva byla stěžovateli doručena dne 18. května 2021. Patnáctidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku tedy uplynula ve středu 2. června 2021, aniž by stěžovatel soudní poplatek zaplatil.

[6] Podle § 9 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud po marném uplynutí lhůty určené k zaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Z uvedených skutečností je zřejmé, že předpoklady pro postup podle citovaného ustanovení jsou v této věci splněny. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti stěžovatele podle § 47 písm. c), aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

[7] Nejvyšší správní soud pro úplnost uvádí, že nepřehlédl přípisy stěžovatelů ze dne 30. května 2021, které mu byly doručeny 1. června 2021. Obsahovaly opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, aniž by se opíraly o nové důvody či skutečnosti. S ohledem na výše uvedené proto nemohla zasláná sdělení a jejich přílohy na posouzení věci nic změnit. Dále soud dodává, že stěžovatel kromě nezaplacení poplatku rovněž nepředložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti ani neprokával, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Jelikož dle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být v řízení o kasační stížnosti alespoň jedna z uvedených podmínek splněna (stěžovatel musí být zastoupen advokátem nebo mít sám vysokoškolské právní vzdělání), nebylo by možné v řízení pokračovat ani z tohoto důvodu.

III.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba (kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 9. června 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu